

21 ΙΟΥΛΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἰωάννου ὀσίου καὶ Συμεῶν ὀσίου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ (†590).

Παρθενίου ἐπισκόπου τῶν Ῥαδοβιζίων Ἄρτης.

ᾠχος δ΄. Ἐωθινὸν ε΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

την προ γο νι κην α πο φα σιν α πο ρ ρι ι ψα σαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει
σα ρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ πε ρ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Ἁ Δι - Θ

Ανα βλε ψα σαι του τα φου την ει σο δον και

την φλο γα του Αγ γε λου μη φε ρου σαι ⁶ αι μυ ρο φο
 ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσ σαι ^Δ α ρα ε κλα
 πη ο τω λη στη α νοι ξας πα ρα δει σον ⁶ α ρα η γε
 ρθη ο και προ πα θης κη ρυ ξας την ε γερ σιν ⁶ α λη
 θως α νε στη Χρι στος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε
 χων ζω ην και α να στα σιν ⁶

Ἦχος Δι ⁶

Δόξα.

Εκου σι α σου ου βου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω
 τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
 τοι ^Δ τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε νον
⁶ ο θεν δε σ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα να τος
 δει νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το ⁶ και οι εν Α δη
 α παν τες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει
⁶ σου ⁶ Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της
 με νων εις τους αι ω ω ω ω νας ^Δ

Και νυν. Θεοτοκίον.

K α τε πλα γη Ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε ω
 ρων και ε λαμ βα νε εν εις νουν τον ε πι πο κον υ ε
 τον εν τη α σπο ρω συλ λη ψει σου Θε ε ο το ο ο κε
 βα τον εν πυ ρι α κα τα φλε κτον ραβ δον Α α
 ρω ων την βλα στη η σα α σαν και μαρ τυ ρων ο μνη
 στωρ σου και φυ υ υ λαξ τοις ι ε ρευ σιν ε κραυ γα α ζε
 Παρ θε ε νος τι ι ι κτει και με ε τα το ο ο κον πα
 λιν με νει Παρ θε ε ε ε νος

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

A νε στησως α θα να τος α πο του Α δου Σω
 τηρ συ νη γειρας τον κοσμον σου τη Α να στα σει τη
 ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας ε νι σχυ ι του
 θα να του το κρα τος ε δει ξας ε λε η μον την Α
 να στα σιν πα σι δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι
 λανθρω πε

Ἦχος Δι-Θ

Δόξα.

Εκ των ανωκαατελωντων υψωματων Γαβρι
ηλ και τη πετρα προσελθων ενθα η πετρα της ζω
ης λευχειμων ανεκραυγαζε ταις κλαιου ου ου
σαις πανσασθε υμεις της θρηνωδους κραυγης εχου
σαι αι το ευσυμμαθητη τον ον γαρ ζητει τε
κλαιου ουσαι θαρσει τε ως αληθως εξεγηγη γε ερ
ται αι διοοβοααατε τοις Ααποστοοο
λοις οτι ανεστη ο Κυυριος

Και νυν. Θεοτοκίον.

Κατεπλαγησαν Αγνη παντες Αγγελων οι χο
ροι το μυστηριον της σης κυοφοριας το
φρικτον πως οτα παντα συνεχων νευματιμοο
ονω αγκαλαις ως βροτος ταις σαις συνεχεται και
δεχεται αρχην ο προαιωνιος και γα
λου χειται συμπασαν οτρεφων πνοην αφατωχη στο
οτηητι και σεεως οοντως Θεου ου Μητεε

ε ρα ευ φη μου ντες δο ξα α α ζου σι

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη

ο ρω ω ων σε εν νε ε κροι οισ λο γι σθε

ε ε ε ντα τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυροφοροοοοροις ι δε τε ε υ

μεις τον τααφον και ησθη τε ο Σωτηρ

γαρ εξα νε ε εστη τμνη η ματος

Ευλογητος ει ει Κυρι ε διδαξο ο

ο ον με τα α α α δικαιωματα α α α σ

Λι ι αν πρω ι μυροφοροι εδραμον

προς το μνη η μα α σθη νο λο γ σ σ σ σαι

αλλ ε πεστη προς αυτας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε θρη ν ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε

Ευλογητος ει ει Κυρι ε διδαξο ο

ο ον με τα α α α δικαιωματα α α α σ

Μυροφοροι γυ ναι αι αι κες με τα μυρων

ελ θ σ σ σ σαι προς το μνη η μα σ Σω

ω ω ω τερ ε νη χον το αγ γε ε ε λς προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νϛ²² τι με τα α α νε κρων
τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ
ε ξα νε ε ε στη τϛ μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι⁹

Π ρο σκυ νϛ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τϛ τϛ
Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε
ε ε ευ μα⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι
α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα
φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι
ος⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τϛς αι ω ω
ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κϛ ϛ ϛ σα τον Α δα μ α
μα ρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Πα ρ θε
ε ε ε νε⁹ χα ρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σθ σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A

λλη λσ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A

λλη λσ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣᾿ ρ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τσ θα να α

τσ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σσ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ζρα πτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σσ

Λι αν προ ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σσ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νσ τι με
τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κσ ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρωω πος

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α Α λλη λσ
 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος
 Τὸ τρίτον

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α Α λλη
 λσ ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος
 Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...
 * * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου ς

Ἀντίφωνον Α

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη⁶ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου⁶

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι⁶

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι⁶ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι
ω νων α μην⁶

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται⁶
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνε ται⁶ τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως⁶

Ἀντίφωνον Β

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α
θους ψυ χης μου⁶ κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα
θει ει α σου ω ω τα⁶

Ε πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη
με νος⁶ υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ που ουν

των

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα

α ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι

ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Ἀντίφωνον Γ

Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω και

ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα

μαι ζη λι αν

Ε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χειτις στοργην

ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φιλ τρον χρε ω στου

μεν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_χ

A γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος ^ε_χ

θε ω ρι ας και σο φι ας ^π_ρ παν τα γαρ εν του τω τα

πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει ^ε_χ

Προκείμενον.

A να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ^Δ_δ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα

τος σου ^ε_χ

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

A να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ^Δ_δ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα

τος σου ^ε_χ

Στίχος: Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

A να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ^ε_χ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα το

ο ος σου ου ου ου ^ε_χ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὀμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ

Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπηλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβῶν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρωων σθ ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

Ισε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν
α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυφια της σοφιας σεδηλωσας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ιδὲ γὰρ ἀληθινη
θειανηγηγαπηησαατααδηλα
καιαιτακρυφιατηηηηςσοοφι
ιαασεδελωωωωσαα
αααςμοιοιοιοι

Ὁ ἀχορός.

χ ε Εἰς πολλὰ ἐετηδεσποοτα

Ραντιειςμεσσωκαικαθαρισθηησο
μαιπλυνειςμεκαιυπερχειοναλευκανθησομαι

Ακουτιειςμοιαγαλλιασινκαιευφρο
συνηναγαλλιασονταιοστεατεταπεινωμε

να

Αποσρεψοντοπροσωπονσαποτωνα

μαρτιων μου και πασας τας ανομινας μου εξαλει

ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε

ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκαιτοις

μου

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και

το πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

μου

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη

ριου σου και πνευμα τη ηγεμονικωστη ριξον

με

Διδαξω ανους τας οδους σου και ασε

βεις επι σε επιστρεψουσιν

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της

σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την

δικαιωσιν σου

Κ υ ρ ι ε τ α χ ε ι λ η μ ο υ α ν ο ι ξ ε ι ς ^Δ και τ ο

σ τ ο μ α μ θ α ν α γ γ ε λ ε ι τ η ν α ι ν ε σ ι ν σ θ ^θ

Ο τ ι ε ι η θ ε λ η σ α ς θ υ σ ι α ν ε δ ω κ α α ν ^Δ

ο λ ο κ α ν τ ω μ α τ α ο υ κ ε ν δ ο κ η σ ε ι ς ^θ

Η υ σ ι α τ ω θ ε ω π ν ε υ μ α σ υ ν τ ε τ ρ ι μ μ ε ν ο ν ^Δ

κ α ρ δ ι α ν σ υ ν τ ε τ ρ ι μ μ ε ν η ν κ α ι τ ε τ α π ε ι ν ω μ ε ν η ν

ο θ ε ο ς ^Δ ο υ κ ε ξ ο υ δ ε ν ω σ ε ι ^θ

Α γ α θ υ ν ο ν Κ υ ρ ι ε ε ν τ η ε ν δ ο κ ι α σ θ

τ η ν Σ ι ω ν ^Δ κ α ι ο ι κ ο δ ο μ η θ η τ ω τ α τ ε ι χ η Ι ε ρ θ

σ α λ η μ ^Δ

Τ ο τ ε ε ν δ ο κ η σ ε ι ς θ υ σ ι α ν δ ι κ α ι ο σ υ

ν η ς α ν α φ ο ρ α ν κ α ι ο λ ο κ α ν τ ω μ α τ α ^θ

Τ ο τ ε α ν ο ι σ θ σ ι ν ε π ι τ ο θ υ σ ι α σ τ η ρ ι ο ν

α ς μ ο ο σ χ ς ^Δ κ α ι ε λ ε η σ ο ν μ ε ο θ ε ο ς ^Δ

Δ ο ξ α Π α τ ρ ι κ α ι Υ ι ω κ α ι Α γ ι ω Π ν ε υ μ α τ ι ^{Ζ'}

Τ α ι ς τ ω ν Α π ο σ τ ο ο λ ω ν π ρ ε σ β ε ι α ι ς ε λ ε η μ ο ν ^Δ ε

Ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα των ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων **Α** μην ^Ζ ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα

των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε

σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε

ξ α α λει ψο ο ο ν τα πλη η η θη τ ω ν ε ε

μ ω ω ν ε ε γ κλη μα α α τ ω ν

K αι νυν και α α ει και εις τες αι ω ν ασ τ ω ν αι

ω ν ω ν α α μη η η ν ται σ της Θε ο το κ ε π ρ ε ε

σ β ει ει αι ε ε ε ε λε ε η η η μ ο ν ε

ξ α α λει ψο ο ο ν τα πλη η η θη τ ω ν ε ε

μ ω ω ν ε ε γ κλη μα α α τ ω ν

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

ε ξ α λει ψ ο ν τ ο α ν ο ο ο

μη μα α μ ε

A να σ τ α σ ο Ι η σ ε ς α π ο τ ε τ α

α α α α φ θ κ α α θ ω ω σ π ρ ο ο ει ει ει

π εν ε ε δ ω κ εν η η μ ι ν τ η ν αι ω ν ι ι

ο ν ζ ω ω η ν και με ε γ α ε ε λε ε ε ο

ο ο ο ς

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Μέλπω, Πάτερ, σοῦ τοὺς δρόμους

καὶ τοὺς τρόπους. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεθέξει, τῇ πρὸς τὸ Θεῖον Ὅσιε, φῶς ἐχρημάτισας· καὶ πρὸς αὐτὸ χωρήσας Συμεών, ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων σου, Πάτερ τὸ πλήρωμα κατείληφας.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφέσει, τῇ πρὸς Θεὸν πυρούμενος, πάντα κατέλιπες, συνοδοιπόρον Πάτερ εὐρηκῶς, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον· μεθ' οὗ τὴν τρίβον ἤνυσας, τῆς σωτηρίας ἀγαλλόμενος.

Δόξα.

Πλουτῆσαι, τὰ μηδαμῶς κενούμενα, ἐπιποθήσαντες, πλοῦτον καὶ δόξαν πρόσκαιρον σοφοί, καὶ τρυφὴν διαρρέουσας, καὶ κοσμικὸν ἀξίωμα, γενναιοφρόνως ἀπεκρούσασθε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὠραίαν, καὶ ἐκλεκτὴν καὶ πάνσεμνον, κατανοήσας σε, ὁ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε Υἱός, σὸς Υἱὸς ἐχρημάτισεν, υἱοθετήσας χάριτι, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματα, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τῶν Ὁσίων. Ἦχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προθύμως πρὸς νοητά, ἐναπεδύσω Συμεῶν σκάμματα, τρέπων ἐχθροῦ φάλαγγας, θεία συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνάλωτος ἡδονῶν, ἀναδειχθεὶς πυρκαϊᾶς ἔφλεξας, ὕλην παθῶν ἀνθραξι, θείων προσευχῶν ἀξιάγαστε.

Δόξα.

Ταῖς μάστιξι τῶν εὐχῶν, καὶ ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς Ὅσιε, καὶ τῶν παθῶν Αἴγυπτον, Πάτερ Ἰωάννη ἐμάστιξας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥυόμενον τοὺς βροτούς, παρακοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος, τὸν τοῦ παντὸς αἴτιον, ἄχραντε Πανάμωμε τέτοκας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσῳδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν τρίβον τὴν στενήν, πλατυνόμενοι πίστει, διώδευσαν ὁμοῦ, οἱ Πατέρες οἱ θεῖοι, ἀπάσας στενώσαντες, μεθοδείας τοῦ δράκοντος. Τούτους ἅπαντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, ἑορτάζοντες, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμέσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ

πόθω, αεί σε δοξάζουσιν.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενωῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

Στίχ. Ἐμφρων σὺ μωρός, ὃς βίον παίζων, Πάτερ,
Ὅφιν φρόνιμον λανθάνεις τέλους ἄχρι.

Ἐρημον εἴλου, ὦ Ἰωάννη μάκαρ,
Δι' ἧς ἔρημα εἰργάσω σαρκὸς πάθη.

Ψευδαέφρων περίφρων Συμεῶν θάνεν εἰκάδι πρώτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Ἐπτασκάλῳ. Καὶ ἄθλησις τῶν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοφίλου, Τροφίμου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς δεκατριῶν. Καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰούστου καὶ Ματθαίου. Καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Ἀρματίου.

Στίχ. Ἀκάκιος κάλλιστον ἀνύσας ἄθλον
Κακῶν μυρίων ἡμᾶς ἀπολυτροῦται.

Ὁ Θεόφιλος καὶ Τρόφιμος ἐν πόλῳ
Τροφήν ἐφεῦρον καὶ Θεοῦ τὴν φιλίαν.
Εἶφει τραχήλους ἄνδρες ἐκδόντες δύο,
Κοινοῦ τέλους ἔλαβον κοινὰ καὶ στέφη.

Ἐν Ἀρματίου σῶ Ναῶ, Θεοτόκε,

Αἶνον σοι προσάγομεν εὐχαριστίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Μάρτυρες οἱ ἐν Μελιτινῇ, κατὰ πετρῶν συρόμενοι, τελειοῦνται.

Στίχ. Δώσουσι φωνὴν ἐκ μέσου πετρῶν ἅμα,
Τὸ τῆς Γραφῆς τρεῖς θνήσκοντες σεσουρμένοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γεωργίου, Θεοδώρου καὶ Εὐγενίου.

Στίχ. Ὁ Θεόδωρος καὶ Γεώργιος μέγα Τρόπαιον ἤραν κατὰ πλάνης ἐξ ἄθλων.

Γενναιότητος εὗγε τῆς Εὐγενίου!

Ὅς εὐγενῶς στὰς πλήττεται κατ' αὐχένος.

Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Παρθένιος, Ἐπίσκοπος Ῥαδοβυσδίου Ἄρτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει ,αφοζ' (1777).

Στίχ. Βίω εὐαγεῖ, Παρθένιε, ἐμπρέψας, Χάριτος πλείστης ἐκ Θεοῦ ἠξιώθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Βίκτωρος, πολιούχου Μασσαλίας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀλεξάνδρου, Λογγίνου καὶ Φηλικιανοῦ.

Στίχ. Βίκτωρ τοῦ Χριστοῦ παγκρατιάρχης μέγας, Περιφανῶς νικᾷ τὸν δράκοντα σκότους.

Βίκτωρος συμάρτυρες τριάς ἀνδρείων, Καὶ ἐν οὐρανοῖς συμμετοχοὶ τῆς δόξης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Ὀνουφρίου τοῦ σιωπηλοῦ, ἐν τῇ Λαύρα τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Θεία σιωπῇ Ὀνούφριος ἀσκήσας, Ἄδει ἐν Ἐδὲμ ἀεὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνησίμου τοῦ ἐγκλειστοῦ τῆς Λαύρας τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Λύσας τὰ δεσμὰ κοσμικῆς δυσπραγίας, Ἐγκλειστος Ὀνήσιμος τελεῖ τὸν βίον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A $\frac{B8}{\text{B8}}$ νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος $\frac{6}{\gamma\chi}$ και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι $\frac{6}{\gamma\chi}$ και ο φθη σο μαι $\frac{4}{\delta\lambda}$ φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων $\frac{B8}{9}$ και α σω γη θο μενος ταυ τη στα θαυ μα τα $\frac{6}{\gamma\chi}$

ὠδὴ γ'

Tους σου οὖς υμνολογῶς Θεοτοκοῦ

ἡ ζωσάκαι ἀφθονοπήγηθι ἁσόνσυγκρο

τησαντάς πνευματικόνστερεώωσον και ἐν

τηθειάδοξηστέφανωνδοξήσῃ αξίω

σον

ὠδὴ δ'

Tὴν ἀνεξιχνίασονθειανβλήντης

ἐκτῆς Παρθενώσῃσῶς σῶς τῆς ψι

στῆς ὁ ὁ προφητῆς Ἀββακάμκατανοῶν ἐ

κράυγα ἄζεδοξατηδυναμεισῶ Κυριε

ὠδὴ ε'

Eξέστητασὺμπαύτα ἐπιτηθειά

δοξησῶσὺ γὰρ ἀπειρογάμει Παρθενε

νέε εσχες ἐνμηητράτων ἐπιπαύτων

Θεὸν και τετοκάσ ἀχρονον γιόν πασι

τοι οἰς υμνῶσι σε σωτηριαν βραβεύσῃ

σα

ὠδὴ ε'

Τ^{Πα} ἣν θειαν ταυτην και παν τιμον τε λβν τες ε ορ
 τὴν οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας
 χειρας κρο τη σωμεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ο^{Ββ} υκ ε λα α τρευσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α παι λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ
 λον ^{Πα} Υ περ υ μνη η τε ^{Ββ} ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π^{Ββ} αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κβ δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πω με νος νυν δε ε νερ γω με ε

νος την οι κη με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λη σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τας αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

 Με γα λυ νει η ψυ χη μη τον Κυ ρι ον
 και η γαλ λι α σε το πνευ μα μη ε πι τω
 Θε ω ω τω ω σω τη ρι μη
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2

 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δε λησ αυ τει ιδε γαρ α πο τει νυν μα
 κα ρι η σι με πασαι αι γε νε αι

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ^ε την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν^ε

3 ^χ **Ο**τι εποιησε μοι μεγαλεια ο
δυνατος^ε και αγιον το ονομα αυτου^ε και
το ελεος αυτου εις γενεαν και γενε
αν^χ τοις φοβουμενοις αυτον^ε

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ^ε την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν^ε

4 ^χ **Ε**ποιησε κρατος εν βραχιονι αυτου^ε
^ε^χ διεσκορπισεν υπερηφανους διανοι
ακαρδιων αυτων^ε

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

5 ^χ **Κ**^{B8} αι θει λε δυ να στα σα πο θρονων⁶ και υ υ
ψω σε^Δ τα πει νυ ρς⁶ πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων⁶ και πλυ τω εν τας ε ξα πε στει λε κε
νυ ρς⁶

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν⁶ την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

6 ^χ **Α**^{B8} ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τω
μνη σθη ναι ε λε ρς⁶ κα θως ε λα λη σε προς
τω ς πα τε ρας η μων⁶ τω Α βρα αμ^Δ και τω σπερ⁶

μα τι αυ τσ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πασ γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δσ χσ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε
ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος
και βο α α α α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι
σε Θε ο το κε α γνη α ει πα ρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τδ

ό β' χορός:
 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ε΄.

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα καὶ τῷ Λουκᾶ συνώδευσεν, οἷς περ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον· ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καιόμεναι ἐτύγγανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Γραφαῖς ἠρμήνευεν, ἃ ὑπέστη μεθ' ὧν, Ἠγέρθη, κράζωμεν, ὦφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Θεοτοκίον

Ἵμνῶ σου τὸ ἀμέτρητον, ἔλεος Ποιητά μου, ὅτι σαυτὸν ἐκένωσας, τοῦ φορέσαι καὶ σῶσαι, φύσιν βροτῶν κακωθεῖσαν· καὶ Θεὸς ὧν ἠνέσχου, ἐκ τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος, κατ' ἐμὲ γενηθῆναι, καὶ κατελθεῖν, μέχρις ἄδου, θέλων με Λόγε σῶσαι, πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Δέσποτα πανοικτίρμον.

* * *

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα ρ

Α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε
 ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω
 Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α

α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε
α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
του σοι προ ε επει υ μνος τω Θε ε ω ω

Τ ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον
δο ξα αυ τη ε σται πασι τοις ο σι οισ αυτου

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α
να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο
ξα ζο μεν σου την α να στασιν

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οισ αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι
της δυ να με ως αυ του

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ασ κα τα
ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου
τον την φυ σιν η μων τυ ραν νη σαντα δι α βο
λον κα τη ρησας εν δε τη ε γε ρσει σου χα ρας τα
πα αν τα ε πλη ρωσας δι ο βο ω με εν σοι

α να στας εκτων νε κρων Κυ ρι ε δο ξασοι

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος

της με γα λω συ νησαι του

Τ ω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας

ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των

πα γιδων του εχ θρου ο α να στας εκτων νε κρων α

να στησον η μας πε στον τας τη α μαρ τι ι α εκ

τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη προ

σβει α των Α γι ων σου

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Τ ων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρισθεις μο νο γε

νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι

λαν θρω πι αν αν θρω πος γε νο μενος α τρε ε πτωσ

και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σα ρ κι ο α

παθῆς τῆς Θεοτιᾶς ἀνάστασθε ἐκ νεκρῶν ἅθ
νάσι ἀνὰ ῥῆσχεσ τῶν γεννητῶν ἀνθρώπων ὡς
μονος πάντοδυναμος

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τρυμνάων καὶ χορῶ
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῶν

Θάνατον κατέδωκε σαρκίῃ μὴ ἀθάνα
σίαν πραγματεύσαμενος Σωτῆρ καὶ ἐν ταφῶν κη
ρήσας ἡμᾶς ἁδοῦ ἐλευθερώσας
συναναστήσας σε αὐτῶν παθῶν ὡς ἀνθρώπος
ἀλλὰ ἀνάστασθε ὡς Θεός διὰ τοῦ τῶν βοῶ
ν μὲν ὁδοῦ ὁδοῦ τα Κυριε μόνε φιλαν

θρώπων

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἐψαλμοῖς
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα
σαπνοῆς ἀνεσάτω τον Κυριον

Πετραῖς ἐσχησθῆσαν Σωτῆρ ὁ ὅτε ἐν τῶν κρα

νι ι ω ο Σταυρο ος σου ε πα γη ε φρι ξαν Α δου
πυ λω ροι ο τε εν τω μνη μει ει ω ως θνη το ος
κα τε τε θης και γαρ του θα να του κα ταρ γησαστην
ι σχυν τοις τε θνε ω σι πα σιν αφ θαρ σι ι αν πα
ρε εσχεσ τη α ναστα σει σου Σω τηρ ζω ο δο τα
Κυ ρι ε δο ξασοι

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου ψω
θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη
των σου εις τε λος

Ε πε θυ μησαν γυ ναι κες ι δειν σου την α να
στα σιν Χρι στε ο Θε ος ηλ θε προ λα βου σα Μα ρι α
η Μα γδα λη νη ευ ρε τον λι θον α πο κυ λι σθεντα
του μνη μα τος και τον Αγ γε λον κα θε ζο με νον
και λε γοντα τι ζη τει ει τε τον ζω ντα με τα των νε
κρων α νε στη ως Θε ος ι να σω ση τα συμ παντα

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δια μου δι η γη σομαι πα αν τα τα
θαν μα σι α σου

Π ου ε στιν Ι η σους ον ε λο γι σα σθε φυ λα

α ατ τειν ει ει πα τε Ι ου δαι οι που ε στιν

ον ε θη κα τε εν τω μνη μα τι τον λι θον σφρα γι σαν

τες δο τε τον νε κρον οι την ζω ην αρ νη σα με ε νοι

δο τε τον τα φε εν τα α η πι στευ σα τε τω α να

στα ντι καν υ μεις σι γη ση η τε του Κυ ρι ου την ε

γε ρσιν οι λι ι θοι κε κρα ξο νται μα λι στα ο α

πο κυ λι σθει εις εκ του μνη μα τος με γα σου το

ε λε ος με γα το μν στη ρι ον της οι κο νο μι ας

σου Σω τη ρ ημων δο ξα σοι

Ἐωθινὸν Ε΄.

Ἦχος Πα φ

Δ Πα ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

γι ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

Ω^{Πα} των σο ο φω ων Σου ου κρι μα α α α

α τω ων Χρι ι ι στε πως Πε ε τρω μεν τοις ο

θο νι ι ι ι οι οισ μο ο ο νοις ε δω ω

κα ας εν νο η η σαι Σου ου ου ου την α α να

α α α α στα α α σιν Λου ου κα δε ε και αι

Κλε ε ο ο ο ο πα συμ πο ρε υ ο ο με νο

ο ος ω μι ι ι λεις και ο μι ι λων ουκ ε ευ

θε ε ε ως σε ε α αυ το ο ο ο ον φα

α νε ε ε ροις δι ο ο και ο ο νει ει δι ι

ι ι ι ζη η ως μο νος πα ροι κων εν Ι ε ρου

σα α λημ και μη με ε τε ε ε χων των εν τε ε λει

βου λε ευ μα α α α α τω ων α α αυ της

αλλ ο πα α α αν τα προς το του πλασμα α τος συμ φε

ε ροι κο νο ο μων και τας πε ρι Σου προ φη η τει

ει ει ας α νε ε ε ε πτυ υ υ υ ξας και εν

τω ευ λο ο γειν τον α αρ τον ε ε γνω ω ω
 σθη ης α α αυ τοις ων και προ ο του του ου αι αι
 κα αρ δι ι ι ι ι αι αι προς γνω ω
 σι ιν σου α νε φλε ε ε ε γο ο ο ον το
 οι και τοις μα θη ται αις συ νη η θροι σμε ε ε ε
 ε ε ε ε ε νοι οι οι οις η η η η δη τρα
 α νως ε κη ρυτ τον σου τη ην α να α α α
 στα α α α σιν δι ης ε λε ε η σο ον η η
 μας

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι ηθη μεν ^ε δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ^ε ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^ε

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ^ε Βου ^ε

^ε ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως ^ε δο ξα εν υ
 ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
 δο κι ι α ^ε

^ε μου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^ε προ σκυ
 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^ε δι
 α την με γα α λην σου δο ο ξαν ^ε

^ε υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 παν το κρα τορ ^ε Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες ^ε Ι
 η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα ^ε

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι
οσ του Πατρος ο αι αιρωντην αμαρτι ι αν του
κοσμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας αμαρ
τι ι ας του κοσμου

Προσδεξαι την δε η σιν η μων ο καθη με
νος εκ δε ξι ωων του Πατρος και ε λε η σον η μα
ας

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πατρος α
μη ην

Καθε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος

Κατα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυτη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο
θε ο ο σμου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε

A γι ος ο Θε ος ^Δ _δ Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ _δ Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε _χ (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ _δ και α γι ω Πνευ μα
τι ^ε _χ

K αι νυν και α ει ^Δ _δ και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μη ην ^ε _χ

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε _χ

Ἄσματικόν. ^ε _χ

A ^{B8} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ _δ Α α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ _δ Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ^{B8} ^Δ _δ ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας ^ε _χ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ ^{B8} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^Δ _δ
α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της

ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε
ο ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' α' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' α' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

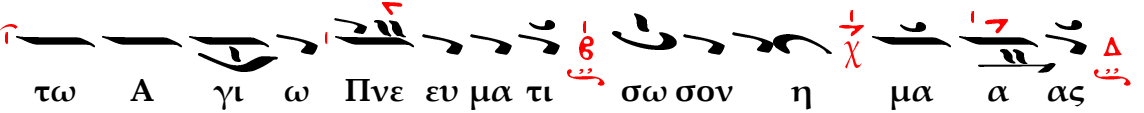
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

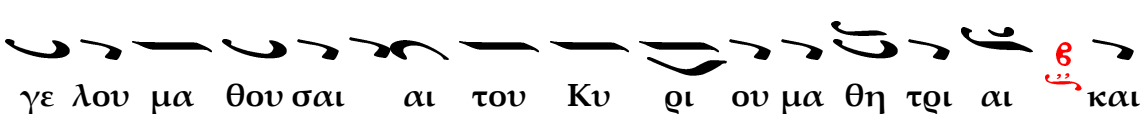
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ.

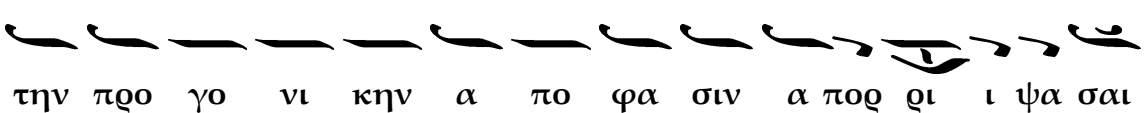
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

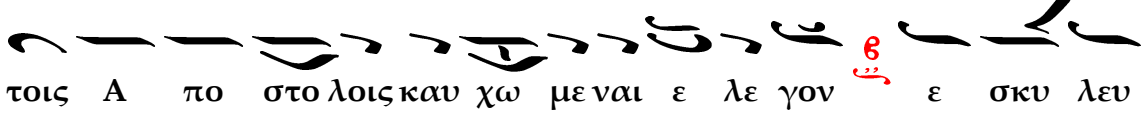
Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

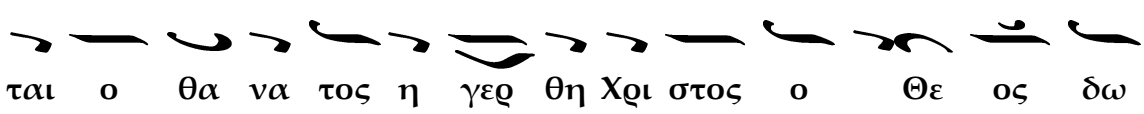
 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πο ρ ρι ι ψασαι

 τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ

 ται ο θα να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω

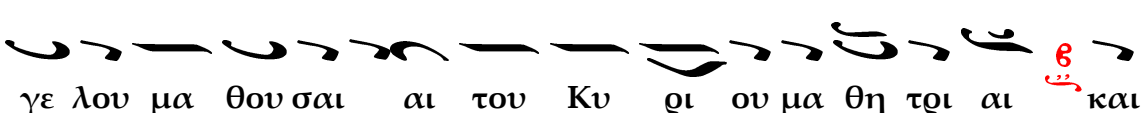

 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα σαι
 τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ λευ
 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος: ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα σαι
 τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ λευ
 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ο ο ος

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

ων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρ ι α

ὁ β' χορός:

ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Θ

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμαεκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πο ρ ρι ι ψασαι
τοις Α πο στο λοις κω χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Γα ρ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
 σχυν τε μεσι τει απρος τον Ποιητην αμετα
 αθετε μη παριδης αμαρτων δεησεων
 φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
 βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
 των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
 σον εις ικεσιαν η προστατευου
 σα αι θεοτοκων των σε ε
 ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Ααγιος ο ο ο θεο ο ο ο ος
 ααγιος ο ο ος ι ι ι σχυρο ο ο ος α
 αγιος αθαανατος ελεεησο ο
 ον ημας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

α α α α α α α ας

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον Κυριακῆς Ε΄ ἑβδ. (Ῥωμ. ι' 1-10).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ργ΄).

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος $\frac{4}{\rho\lambda}$ Βου ξ

Ως ἐμεγαλύνθη τα εεργασα Κυρι

ε παντα εν σοφια εποιησας

Χ Ευλογει η ψυχη μτον Κυριον

Κυριε ο Θεος μ εμεγαλυνθης σφοδρα

Ως ἐμεγαλύνθη τα εεργασα Κυρι

ε παντα εν σοφια εποιησας

Χ Ητω ηδοξα Κυριου εις τας αιωνας

ευφρανθησεται Κυριος επι τοις εργοις αυτου

Ως ἐμεγαλύνθη τα εεργασα Κυρι

ε παντα εν σοφια εποιησα ααααα

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν· μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. Ἄγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι «ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς»· ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει· «Μὴ εἶπης ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν;». Τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν· ἡ «τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον;». Τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. Ἀλλὰ τί λέγει; «Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστίν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου»· τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσης ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσης ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος Δι

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α
Χ Π ε ρ ι ζ ω σ α ι τ η ν ρ ο μ φ α ι α ν σ ϑ ε π ι τ ο ν μ η
 ρ ο ν σ ϑ δ υ ν α τ ε τ η ω ρ α ι ο τ η τ ι σ ϑ κ α ι τ ω
 κ α α α λ λ ε ι ε ι ε ι σ ϑ
A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ

ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲉ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏⲏ

ⲗⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Ⲭ Ⲏ ⲧⲈ Ⲏ ⲐⲎ ⲕⲁ ⲓ ⲕⲁ ⲧⲈ Ⲏ ⲟ Ⲕⲅ ⲕⲁ ⲓ ⲃⲁ ⲟ ⲓ ⲗⲈ Ⲏ ⲉ

ⲉ ⲛⲉ ⲕⲈ Ⲏ ⲁ ⲗⲏ ⲧⲏ ⲓ ⲁ ⲟ ⲧⲏ ⲧⲟ ⲟ ⲟ ⲧⲏ ⲧⲟ ⲟ ⲕⲁ ⲓ

Ⲕ ⲕⲁ ⲓ ⲁ ⲓ ⲟ

Ⲉ ⲗⲗⲏⲏⲏ ⲗⲅ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲉ ⲗⲗⲏⲏⲏ ⲗⲅ ⲅ

ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲉ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏⲏ

ⲗⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ε' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ἡ 28-34, θ' 1).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθοντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ὑπῆντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξεληθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. Οἱ δὲ βρόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ

ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

Ἦχος ἰζ' Δι' σ

ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^Δ δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οιοι οιοι ^Δ

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἰζ' Δι' σ

^{Δι} ι τα α α α α α α α α α Χε ε ε
^{Πα} ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
^{Δι} ε ε ^{Πα} λι ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου
^{Πα} βι ι ι ι ι ι ^{Δι} ιμ ^Δ μυ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ μυ υ υ ^{Νη} στι ι κω ω ως ^Π ει κο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ο ο ο ^{Πα} ει κο νι ι ζο ο ν τε ες ^{Νη} και αι
 αι αι ^{Πα} τη η η η η ^Δ η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η ζω ^{Νη}

ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω

ω ω ω ^{Δι} _Δ Τρι α α α α α α α α α α

α α α α α ^{ν'} ₂₂ α α α α α α α α α α

α α α α α ^Δ τρι α α α α α δι ι ^Δ τον τρι

σα α α α α α γι ο ο ο ν υ υ ^{ζ'} _χ υ υ υ υ

υ υ υ υ ^{ζ'} _χ υ υ υ υ μνο ο ο υ υ μνο

ο ο ν προ σα α δο ο ν τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Δι} _Δ ες

^{Νη} πα α α α α α α α α α α α α α α α α α

σαν ^{ν'} _δ την βι ο ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι

κη η η η η η η η ^{Πα} _Δ α πο ο ο θω ω ω ω ω

ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε θα με ε ε ε ε

ε ε ρι ^{Πα} _Δ μνα α α α α α α αν ^{Δι} _Δ

^{Πα} Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε λιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ^{Δι} ₉

ε ^{Δι} _δ βα σι

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε ^{ζ'}
Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ^{ζ'}
Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε ^Δ
Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ^{ζ'}
Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ^Δ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ ^Δ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε ^Δ και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε ^Δ

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
 σχυ υ υς μϑ ^Δ Κυ ρι ο ος ςε ρε ε ω ω
 μα α α μϑ ^{ζ'} και κα τα φυ γη η μϑ και
 ρυ υ ςη ης μϑ ^Δ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε
 ε ε ευ μα ^{ζ'} Τρι α δα ο ο μο ϑ
 ϑ ϑ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ςον ^Δ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τϑ πνε ευ μα το ο ο ος σϑ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον και ἄλλως

Α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

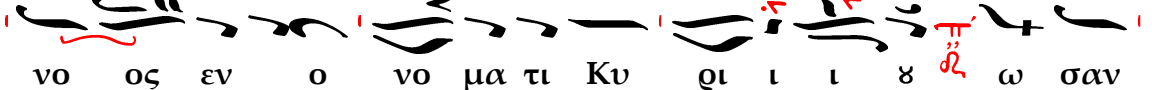
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος
Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ϑ ρα νος και η γη της

 δο ο ξη ης σα ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

 ςοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

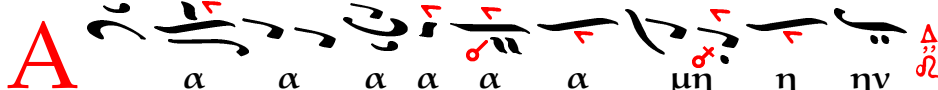
 νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν

 να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ςοις

A

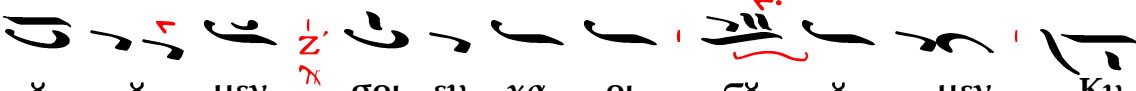
 α α α μη η η η ην

A

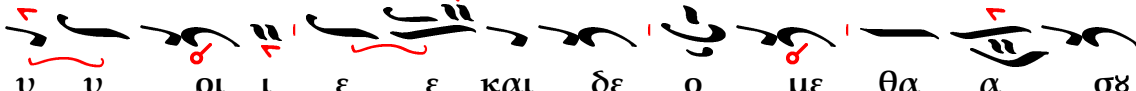
 α α α α α α μη η η ην

Σ

 ε υ μν ς ς ς μεν σε Ευ λο γ ς

 ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς μεν Κυ

 υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα α σα

 ς ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου , βια', ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ'. I.A.

A

 γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ

 ρι ε η ι ι σχυ υ υς μ ς ς ς

 ς Κυ υ ρι ο ος ςε ε ρε ε ε ε ω ω

 μα α α α α μ και αι κα τα α φυ υ

 γη η η η μ και ρυ υ υ ςη η η ης

μα

(κζ´ Ὀκτ. , βιβ´)

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Δι

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α α λη η η
θω ω ω ως μα κα α ρι ι ι
ζει ει ει ει ν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο ο
ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι σον και αι
πα να α μω ω ω μη η η το ο ο ο ον
και μη τε ε ε ε ε ε ρα α α τθ Θε ε
ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η η μων την τι
ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των Χε
ρθ ϝ βι ι ι ι ι μ και αι ε εν δο ξο
τε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι ι ι
ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ
την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω ω ω
ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε κϝ ϝ

σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε ο το ο
ο ο κο ο ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε
με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
με ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη τῇ κγ' Φεβρ. , βι' . I.A.
Κοινωνικό. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

A ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει αι
νει ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε το ον Κυ υ
υ
υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ

^{ΣΝη}
 χυ τον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι
 ρι ι ι ι τον κυ υ ρι ι ο ο ρο ο ο ο ον
^{Δι}
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω χω εκ τω ων ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου
 ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου χου ου ου
 ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α εκ των ου ρα α
^{Πα}
 νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ν
^Χ
 α λιε ε ε ρα λιε ε ε λιε ρα α α α λιε ε
 λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε λιε ρα ρα λιε ρα λιε λιε ρα
 λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα α α λιε ρα λιε ρα
 α ρα α α λιε ε ε Αλ λη λου ι ι α α
 α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Ϟ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ριν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ς ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σα ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σα με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα
 Α λλη λη ι α Α λλη λη ι α Α λλη
 λη ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τ' νυν και ε ως τ' αι ω ω νος

T ο ο νο μα Κυ ρι σ ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε

αι ω ω νο ο ος